

פרסי.

[ראיתי צפרדע גדולה כמו הכרך "אקרא דהגרוניא" וכרך זה יש בו שישים בתים].

המשיך רבה ואמר: **אתא תנינא, בלעה את הצפרדע, אתא פושקנצא** [עורב נקבה] **ובלעה לתנינא, ופליק העורב ויתיב באילנא.**

[רבה ראה שבא תנין ובלע את אותה צפרדע, ואחר כך באה עורב נקיבה ובלעה את התנין, שבלע את הצפרדע הענקית, ואחר כך עלה העורב וישב על גבי אילן].

תא הזי, כמה נפיש חיליה דאילנא!

[בא וראה, כמה גדול כוחו של האילן, שביכולתו לשאת את העורב שבלע את

ומשאכא [אורך] **דבזאריה**, של אותו ראם בן יומו — **תלתא פרסי.**

ובי מרבעתא דרישיה [מקום הנחת ראשו], כשהוא שוכב על הקרקע — **פרסא ופלנא.**

רמא כופתא [הטיל הראם רעי], **וסבר ליה** הריעי **לירדנא**, מרוב גדלו, עד שמסמסוהו המים מעט מעט, ושוב יכולים מי הירדן לזרום כדרכם.⁽⁹⁾

ג. **ואמר רבה בר בר חנה: לדידי חזיא לי** **היא אקרוקתא** [צפרדע] **דהיא גדולה כי אקרא דהגרוניא** [שם של עיר] **ואקרא דהגרוניא כמה הוא גדול? שתין בתי.**

מהרש"א ורש"ש.

9. א. **רשב"ם** [ורבינו גרשום]. היות ויש לפרש מאמר זה כפשוטו, והרי אנו רואים שהירדן ממשיך לזרום, אלא על כרחך שבמשך הזמן נשטף הכופתא והתמסם.

ב. **ובריטב"א** כתב: זה היה משל שראה אמונת הישמעאלים שקמה מהרה כמעט, וראמה וגבהה, ובצואתם קלקלו הירדן שהוא אמונת ישראל.

ג. והגר"א כתב: סדר הלימוד הוא לשמוע מרבו עד שימלא כריסו לדעת את כל התורה, ואחר כך יעסוק בשימוש תלמידי חכמים ולפלפל, והמשנה את הסדר, שלומד בתחילה כדי לדעת לפלפל ולהיות בעל קרנים לנגח אחרים בפלפולו מחמת קנאה, גם מקצת תורה ששמע בנערותו, יאבד ממנו.

וזהו שאמרו: **האי אורזילא בר יומיה** — הוא הראם שעליו נאמר [דברים לג יז]: "קרני ראם קרניו", וביום הראשון שבא ללמוד הוא צועק ומפרסם כמו הגדולים אשר בארץ.

ורוצה להיות **כהר תבור** שעבר את הים כדי שתנתן עליו התורה [ראה מגילה כט א] והר תבור הוא **ארבעים פרסה** וכך הוא סבור שביום אחד הוא התקדם מהלך ארבעה ימים עד שנעשה "זקן ויושב בישיבה"

וכסבור הוא שכבר הגיע לתכלית הגדולה כענן שגובהו **תלתא פרסי** [לקמן עה ב] ומניח את ראשו בין הגדולים, אף שיהיו גדולים כמשה רבינו שהיתה חנייתו באמצע מחנה ישראל, והאי אורזילא הוא מ"ערב רב" ועומד חוץ למחנה ישראל, אמנם מניח ראשו במקום גדולים. [פרסא ומחצה — אמצע מחנה ישראל שהיה שלש פרסאות].

וכאשר הוא רואה שאינו יכול לנצח את התלמידי חכמים הוא מבאיש את ריחו, כי כן דרכי הקנאה, כשאינו יכול להגביה את עצמו, אז הוא מבאיש ומטנף את חבריו, ואמרו [קידושין ע ב]: כל הפוסל במומו פוסל, וזהו **רמא כופתא** ו**סבר לירדנא** כי התלמיד חכם נקרא "ירדן" — "עץ יוסף".